

nore passim testamur : amore vero eosdem quam minimo complectimur. Rarus est numus, quem Ill. *Spanhemius* vulgavit, hinc cum *Tiberii* capite, & titulis, inde cum utriusque *Cæsaris*, *Neronis* ac *Drusi* oppositis sibi *Spaulem.*
vultibus, & epigraphe : NERO ET DRVSVS CAESARES QVINQ. C. *Tom. II.*
VINC. Quæ quidem postrema Vir Illustris, mente alio evocatus, minus *p. 322.*
exacte attendens, legit : *Quinquennalis* *Cajus Vincinus*, & mallet scriptum
in numo *Vinicus* : quia *Germanici* gener *M. Vinicius* fuit. Unde & pu-
tat, hunc numum a *C. Vinicio Duumviro* *Quinquenniali* forsitan cufum esse,
ad honorandos *Germanici* liberos, hic cum avo *Tiberio* signatos. Sed
Cl. *Liebe* demonstrat, primum quidem C. VINC. in hoc numo meras esse
litteras singulares, quales alibi discretæ reperiuntur, ac proinde legendæ :
Colonia Vectrix. Julia Nova. Carthago. TO QVINQ. vero attinere ad
ipso *Cæsares*, eosque laudare, ut *Quinquennales Præfectos*. Sic nemo in
omnibus videt, maxime, cujus *Musæ*, dum scribit, *secessum & otia* non
obtinent. Graviores curæ Ill. *Spanhemium*, *Legationibus* tam variis disten-
tum, sibi ipsi sæpenumero eripuerunt, quibus *Pax & bellum* provincia-
rum innixa sunt. Veniam ergo meretur, si remissi duntaxat animi ludus
eundem nonnumquam fefellit. *Liebe*
Goth.
Num. p.
301.



DIALOGUS VIII.

De

Vario alio PRINCIPIS IVENTVTIS in Numis
typo.

PVBLIUS.

Q uot *Principes* hætenus *Juventutis*, tot fere spes vidimus *Reipublicæ* inanes. Firmior illa fuit in iis, quos *Numus* noster ho-
die primus, apud me æris mediî, sistit. *Adversa* capite *Ve-* *I.*
Spasiani laureato conspicua sic eum laudat : IMP. CAES. VE- *Tab. III.*
SPASIAN. AVG. COS. III. *tium.* In *Aversa* rursus duo *Juvenes* *Principes* *Num. IV.*
equis jucunde incitatis decurrunt, dextrisque elatis. *Epigraphe* : TIT.us
ET. DOMITIAN.us. CAESARES. PRINC.ipes. JVENT.utis. TULL.
Satis bene evenit *Reipublicæ Romanæ*, seu verius *Imperio Quirino* sub

Zant. XII. Cæss. Vesp. Arg. 73. Tab. III. Num. V. *Com. Zantanus* Tito, optimo postea Imperatore, fuitque de eo vanior multorum metus, pravum eum futurum, ac in cæteris, de quibus diximus, fiducia erat. Non uno autem hoc numo pater *Vespasianus* filios suos colebat, novo exemplo, cum familiæ *Flaviæ* esset, non *Cæsareæ*, nihilominus *Cæsarianum* nomen in filios conferens, uti & *Principum Juventutis* elogium: quo utroque eosdem tanquam Imperii sui Augusti hæredes designaret. *Com. Zantanus* quamplurimos affert Numos: cujus fide proxime tibi pinxi eum, qui utrosque denuo *Vespasiani* filios exhibet, ut *Principes Juventutis*. Ejus *Adversa* rursus est cum *Vespasiani* capite: in *Aversa* ambo Principes insident felis curulibus, & uterque dextra extenta lauri ramum, vel oleæ ostendit, veluti Prætorum in officio constituti, Pacemque a Patre procuratam in populum vulgantes: nisi Consulum loco decretos Ludos, aut Sacra indicare magis existimes: Consulum quippe muneri supplendo, eorum idcirco dicti Collegæ, Prætores substituti erant, Equestri partim ex Ordine, partim ex plebe. Confer hic a me tibi uberius dicta *Exercit. Proxm. Dial. XII. 9. seq.* Epigraphe numi hujus eadem, quæ in priori.

II. *PUB.* Non semper ambos hos Juventutis Principes numis conjunctos fuisse, argumento est Denarius, quem teneo argenteus, a te pariter pictus, in Antica capite nudo juvenis Principis insignis, cum titulo: CAESAR. DIVI. (i. e. Vespasiani) F. Ilius. DOMITIANVS. COS. ul. VII. tumum. Postica sellam habet, peristromate ornatam, cui galea imposita, cum lemmate: PRINCEPS JVVENTVTIS. *TULL.* *Zantanus* in Indice Voce Galea agnoscit hic Galeam Minervæ: quod si recte expressa forsitan est ob ludos aliquos huic Deæ factos, aut Sacra peracta, aut implorandæ tutelæ ergo, quam a Præside armorum Domitianus flagitabat. Forte & Nobilitatem, ipsumque adeo Equestrem Ordinem, hæc cassis oppido cristata designare possit. Quoniam vero *Domitianus* junior *Tito* fratre, atque idcirco remotior erat ab Augustæ Dignitatis successione: interea *Cæsaris* saltem, ac *Principis Juventutis*, uti & *Consulis* elogia, quibus omnibus effulsit, crebra numerum memoria celebrata fuere. *Zant. XII. Cæss. Domit. Arg. 2. 6. 3. &c.* *Zantanus* namque laudatus non paucos affert argenteos ejusdem *Domitiani* numos, undique cum *Principis Juventutis* præconio, typis vero maxime variis. Hujusmodi sunt: Ara accensa, Religionis, & Sacrorum index: etenim *Domitianus*, quod in aliis ejus numis legimus, Pontifex fuit, & Augur. Deinde manus junctæ, signum militare, proræ navis impositum sustentantes, Concordiæ militaris alias symbolum. Capra præterea intra sertum adstans, tessera nimirum, aut verius victima, a Consulibus, munus suum auspiciantibus, Junoni *Sispitæ*, vel *Sospitæ* immo-

immolari solita: quod plenius ex me audisti *Exerc. Præm. Dial. XVIII. n. 2.* Vesta insuper sedens cum Palladio, velut Fortuna Domus Augustæ. Minerva alibi Strativa, de qua alias, telum intorquens, Virtutis militaris icon. Salutis Deæ præterea imago, quasi votorum pro salute Cæsaris factorum testis. Hinc spei simulacrum. Inde Statua Equestris. Quæ omnes tam multæ imagines minime absontæ erant ad honorandum Principem Juventutis, jam Consulari honore multoties fulgentem: uno præterea cumulo designare possent, quantum spei in omni demum bonorum genere Respublica super filios Augustorum suorum, aliquando imperaturos, inædificet. Sed suspicio est, Domitianum ipsum, ambitu immodico tumentem, has omnes monetas suas imperasse, de quo Suetonius: *Omnem vim Dominationis tam licenter exercuit, ut jam tum, qualis futurus esset, ostend-* *Sueton. in Dom. c. 1.* *ret. - - Uno die super viginti Urbana officia, atque peregrina distribuit, mirari se Vespasiano distitante, quod successorem non & sibi mitteret. PUB. Princeps nimirum dici noluit, nisi & principaretur. Utinam hoc in nefando sanguinis Flaviani probro spes vitæ Romam lussisset, ne ipsa quondam cogeretur, tyranni sanguinem profundere.*

TULL. Jam vero committere non poteram, quin ex Cl. Patino minime vulgarem Getæ numum tibi depingerem. Videas in *Aversa* juvenis hujus Principis, qui *Septimii Severi* filius, & *Caracallæ* frater fuit, Caput nudum, ac titulos: *P. Publius. SEPTIMIUS GETA CAESAR.* In *Aversa* idem Princeps equo insidens, duobus aliis equitantibus juvenibus præcurrit, gestuque extentæ manus, & versi ad sequaces vultus, eisdem veluti imperat. Supra scribitur: *PRINC. eps JVVENT. utis. infra: COS. ul.* Meminit vero Ill. *Spanhemius*, a celeberrimo Antiquario *Vaillantio* alterum alicubi numum exhiberi cum quinque equitibus, uno Ductoris vicem gerente, qui sit ejusdem Getæ. Omnes porro consentiunt, utroque hoc numo, uti & superiore, in quo *Titus*, & *Domitianus* equis decurrunt, præcipuum exhiberi munus, quo Princeps Juventutis ab antiquo functus est: ut nimirum in *Trojæ Ludo*, quem *Festus* etiam *Puerorum* dicit, Equestrum Nobilitatem ac Juventutem primus ac princeps duceret. *P. 41.* Erat hic ludus quædam ludicra Puerorum majorum minorumque sese inter velitatio, dexteritatis, indolisque suæ specimen publicum, & sericæ aliquando Bellonæ præludium. Ordines enim componebant, agmina, globos, ac cuneos instruxerunt, pugnam simulabant: jam fugæ, jam instaurati prælii speciem præbebant, ne disciplina quidem vacui, pœnisque immunes. Ingenti hoc factum est juvenum æmulatione, patrumque id aspectantium solatio: publicæ porro rei emolumento non

III.

Patin. Imp

p. 252.

Tab. III.

Num. VII.

Spanhem.

Tom. II.

p. 363.

Vaill. Præ-

stant. Num.

Part. II.

p. 41.

Sueton. in Aug. c. 43. minimo. Quare Imperatores quoque hunc ludum diligenter fieri demandarunt, uti *Suetonius* crebris in locis testatur. De *Augusto*, ut alia mitam, sic habet. Sed & TROJAE LVDVM edidit frequentissime, magnorum, minorumque puerorum delectu, prisca decorique moris existimans, CLARAE STIRPIS INDOLEM SIC ENTESCERE.

IV.
Virgil. Æneid. L. V.

PUB. Cur tandem hæc Juvenum scena perbella Trojæ Ludus est dicta? *TULL.* Causam reddidit *Virgilius* prolixè canens, cum *Æneas* classe jactatus, in Sicilia apud Regem *Acestem* subsistere cogeretur, hujusque permisso patrem suum *Anchisen* defunctum in *Eryce* monte sepeliisset, recurrente Anniversaria, quo is mortuus erat, die, eidem illo ipso in loco Ludos fecisse, propositis præmiis, atque divisis. Posteaquam vero jam navibus, deinde cursu, cæstibus, & jaculis certatum: tandem equestrem pariter nobilium puerorum ludum scenam clausisse: in qua *Ascanius* agmen triplex equestre instruxit, atque exercuit, ut in armis se palam ostenderet, iisque dextere tractandis vel in ludo assuesceret. Hunc deinde eundem Ludum in *Alba Longa* a se condita juventuti *Albanæ* fecisse: a qua tandem ad Romanam transiit, Trojæ nomine originis causa servato. Ita namque *Maro* ipse concludit.

Hunc morem Cursus, atque hæc Certamina primus
ASCANIUS, LONGAM muris cum cingeret AL-
BAM,
Retulit, & prisca docuit celebrare LATINOS:
Quo Puer ipse modo, secum post Troja Pubes
Albani docuere suos. Hinc Maxima porro
Accepit ROMA, & Patrium servavit honorem.
TROJA nunc PVERI TROJANVM dicitur AG-
MEN.

PUB. Grata mihi numi hujus saltem imago, perbelle, te exponente, me erudit de laudabili certe studio *Quiritum*, Juventutem suam vel in tenella adhuc ætatula ad virilem corporis exercitationem, ingenti cum laudis, publicæque Gloriæ stimulo conducendi. *TULL.* Non semper tamen hic ludus feliciter omnibus cessit, cum accideret nonnunquam, ut in eo decurrentes, aut exciderent equis, aut dejicerentur, membrisque luxatis per omnem vitam pœniterent. Subdit namque *Suetonius* priori loco,

loco, quo dixerat, *Augustum* frequentissime edidisse *Trojæ ludum*. In hoc ludicro *C. Nonium Asprenatem lapsu debilitatum aureo torque donavit, passusque est ipsum, posterosque Torquati ferre cognomen. Mox finem fecit talia edendi, Asino Pollione Oratore graviter invidiosoque in Curia questo Esferini nepotis sui casum, qui & ipse crus effregerat.*

PUB. Quos deinde pinxisti numos, pedestres omnes Principes sunt: cujusmodi ego permultos alios teneo, a te præteritos. **TULL.** Hos omnes etiam *Ill. Spanhemius* dignos habuit, quos iconibus vulgaret, simulque stabili ret, *Cæsares unacum Principis Juventutis* elogio non Equifris solum, sed & *Pedestris Militiæ Duces ac Magistros institutos esse, & quod inde consequitur, universæ Rei Militaris Principes factos.* Atque id tanto magis, cum multi horum *Cæsarum* jam vere *Viri*, multisque antea *Victoriis incliti exlitterint*, priusquam cum *Cæsaris, Principisque Juventutis dignitate, Successionis in Imperium Augustum jus electionemque adipiscerentur.* Sunt tibi certe numi *Constantii Chlorig, & Galerii Maximiani, Virorum barbatorum, cum elogio nihilominus Principis Juventutis: ut alios mittam.* Primus porro pictorum tibi a me numorum magnæ est formæ apud *Spanhemium*, diciturque esse *Commodi*, cujus indubie Caput in *Antica* cum titulo *Cæsaris* exhibet. Postica juvenem eum sistit stantem, ac paludatum, qui dextra sive lauri, sive olivæ ramum porrigit, aut *Pacis*, aut *Victoriæ* indicem, læva hastam tenet, adstante a tergo *Tropheo militari, hostium e spoliis constructo: de quo in parte tertia. Epigraphe: PRINC. eps seu Principi JVVENT. utis.* In hoc *Commodo*, optimi parentis *M. Aurelii* pessimo filio, neque ut *Cæsare*, usque ut *Augusto*, laudandi materiam reperit, qui ejus *Vitam* scripsit *Ælius Lampridius.* Et quamquam juvenis ad varia cum patre bella profectus esset, nullibi tamen manum exeruit, *Virumque monstravit: ut adeo indignum plane Principem Juventutis exhibuerit, tametsi non, ut Cajus & Lucius Augusti filii, præter morem necdum posita puerili prætexta, quod Tacitus ait, Juventuti præpositus sit.* Scribit namque *Lampridius* diserte: *Cooptatus inter tres solos Principes Juventutis, cum togam sumpsit.*

Spanh. ubi
supra p. 346

Tab. III.
N. VIII.

Tacit. An-
nal. L. 1. c. 3
Lamprid.
in Com.
mod. c. 2.

PUB. Obscuræ mihi videntur hæc voces sententiæ hujus, inter tres solos: **TULL.** Dudum jam illæ doctissimis *Lampridii* Commentatoribus crucem quoque fixerunt: donec *Lipsius* legere mallet inter *troffulos*, & alios illico suam in sententiam pertraheret. Verumtamen *Ill. Spanhemius* omnino retinendam esse condendit antiquam lectionem inter tres solos: eo quod illa a *Lipso* supposita vox *Troffulus*, qua quidem *Gracchi* antiquitus *Equites* appel-

Plin. L.
XXXIII.
c. 2.

Jul. Capit. in M. Aurel. c. 6. appellabant, *Lampridii* temporibus jam esset Antiquata, & *Plinio* teste, nemo Equitum sustineret *Trossulus* dici, quod ista vox a $\tau\rho\upsilon\alpha\varsigma$ i. e. mollis vel delicatus veniret. Maxime vero, quia *Julius Capitolinus* diserte tradit de *Antonino Pio*, cum *M. Aurelium* adoptaret: Et *SEVIRVM* turmis Equitum Romanorum, jam Consulem designatum, creavit & edenti cum *COLLEGIS* *Sevirales Ludos* assedit. Unde arguit Vir Illustrissimus, marmoribus quoque veteribus id attestantibus, Sex Turmas Equitum Romanorum existisse, tres Seniorum, & Juniorum totidem, unicuique vero Ductorem ac Principem suum fuisse, horumque Ductorum quemlibet *Sevirum*, i. e. unum e sex Ducibus, omnes vero simul *Seviros* sive sex viros appellatos esse. Idcirco dictum a *Capitolino*, quod *Marcus Aurelius* & *Sevir* creatus & *Ludos cum Collegis* edens, *Antoninum* patrem assidentem sibi habuerit, Pari proinde modo scribi a *Lampridio*, quod *Commodus* *cooptatus*, i. e. adjunctus associatusque sit inter tres solos *Principes Juventutis* tunc existentes. *triumque turmarum*, e *Junioribus Equitibus* instructarum *Duces*, ipse utique, *Princeps ac primus*, vel etiam *Principum Princeps*, quia *filius & successor Augusti*.

VII.

PUB. Consimillimum ego teneo *Getæ* numum parvum argenteum: in cujus *Aversa* nudum ejus, ac juvene Caput, ac tituli: *SEPT. imius. GETA. PONT. ifex.* In *Aversa* nullum discrimen a priori *Commodi* numo. *TULL.* Nemo fere *Augustorum* filios suos ita tenere dilexit, atque omnibus, quibuscunque demum potuit, honorum extulit prærogativis, præ *Septimio Severo*. Quidquid ab Antecessoribus suis in filios aut nepotes, viderat, noveratque collatum, suis quoque *Liberis* contulit: ne aut *Pietate* in suos, aut splendore dignitatis, ac potestatis amplitudine *Augustorum* ante se alicui inferior esset. Quoniam itaque *Caesarem* & *Lucium*, tametsi pueros, ab *Augusto* tamen *Patre* adoptivo viderat sacerdotii dignitate honoratos: gradu inferiore *Caracallam* ac *Getam* filios suos, tenera etiam in ætate consistere noluit. Quia illos *Cæsares* novit, atque *Principes Juventutis* argento publico promulgatos: consimili prærogativa sui fulgerent ut filii, diligenter procuravit. Dum in *Commodi* numo conspicatus est laurum, sive oleam, atque tropheum, *Patris* insignia: extemplo & ipse filium *Getam* propriæ *Gloriæ* suæ participem paribus symbolis reddidit.

VIII.

PUB. Insequens apud te numus quem demum magnificentum *Juventutis* Principem prædicat? *TULL.* *Philippum* juniorem, senioris dicti *Arabii* filium, puerum animo tam severum, ut, quamvis cum non plus

plus quam duodennem aliqui velint, dum necaretur, vix tamen unquam risisse sit visus, immo & patrem, publicos inter ludos cachinnis effusum, reprehendisse. Pinxit hunc maximorum e genere numum denuo Ill. *Spanhemius*, omiffa *Adversa*, vultum utique, ac nomen *Philippi* junioris ferente. In *Aversa* idem adstat, dextra sceptrum ducale impetrantis in morem librans, ante se erecta Legionari Aquila: læva aliam Aquilam, seu signum Militare partim ipse, partim adtans a tergo miles sustentat, qui & clypeum gestat: tertium adhuc signum militare videas post militem erectum. Epigraphe: PRINCIPI JUVENTUTIS. Spei erat, non rei signorum hic apparatus apud juvenem tam tenerum. *PUB.* Mihi vero fors obtulit perelegantem æris medii numum *Diadumeniani*, cum Capite ejusdem nudo in antica, & titulis: *M.ærcus. OPEL. Ius. ANTONIN.us. DIADUMENIAN. C.æsar.* Postica eundem, sed solum stantem exhibet, læva quidem sceptrum, dextra signum militare tenentem, cujusmodi alia duo post ipsum erecta sunt. Lemma, ut in numo priori. *Carini* deinde, & *Maximiani Galerii* apud me numi eodem stantes exhibent cum uno signo, & telo.

Tab. III.
Num. IX.

TULL. Illustrandis cum his, tum similibus numis Ill. *Spanhemius*, IX. semper & undique mihi laudandus, commodum affert locum illum *Ciceronis* ad *Atticum* scribentis: *Equitatus ille, quem ego in Clivo Capitolino, Cicer. ad Attic. L. II. Ep. 1. Id. pro Sulla. c. 12.* te SIGNIFERO ac PRINCIPE collocaram senatum deseruit. Quemadmodum idem pariter de nobili Adolescente *C. Torquato* inquiebat: Cum PRINCEPS, cum Auctor, cum SIGNIFER esset JUVENTUTIS, parens ejus &c. Unde non inferas quidem, *Principes Juventutis* ipsos signa gefisse, cum signis tamen, aut inter signa comparere in numis, ut officium eorum hoc pacto designetur, quod erat, primos esse, & turmas ducere. Romanorum quippe in agminibus semper signa in principiis fuere. Adhæc dignius nihil totus Exercitus, quam signa sua, & Principes habuit: quorum proinde & in numis societas optime convenit. Signa namque non secus, ac Deos, venerati sunt milites, ornabant, adorabant, festisque diebus colebant. Quam quidem fatuitatem ita suggillat *Tertullianus*, dum narrat, *Religio Romanorum tota Castrensis, signa veneratur, signa jurat, signa omnibus diis præponit.* Absit ergo, ut de Principibus Juventutis, signa tenentibus, vile aliquid suspiceris: quin existimes potius, nullo symbolo excellentiore hanc tantam, quæ Filiis Augustorum adhæsit, Dignitatem, facile exprimi apud Quirites potuisse.

Tertull. Apologet. c. 16.

X. *PUB.* Alius denno typus est numi postea a te picti : qui non tam militarem principatum, quam spem Augustæ Successionis, vel forte ipsius imperii aliquod jamjam participium innuere videtur. *TULL.* Expressi hunc typum rursus ad lineas III. *Spanhemii*, qui illas e numo maximo duxit *Valeriani junioris* ; in cujus *Aversa* stantem eum vides cum Orbe imperii symbolo in dextra, & hasta in læva, ad pedes ejus hostium profligatorum aliquo mœste assidente. *Epigraphe* : PRINCIPI JUVENTUTIS. Fuit hic princeps *Valeriani* illius senioris, tam infeliciter a Persis capti, habiti, & necati junior filius, *Gallieni* frater, moribus optimis, a Germani vitii plane sejunctus, utque ferunt, cum hoc prope Mediolanum occisus. Quid eximii bello præstiterit, ignoratur : cum & hoc apud scriptores maxime in ambiguo sit, an Cæsar, an Augustus, an vero neuter exstiterit. Verumtamen saltem Cæsarem eum fuisse, videtur ipse hic numus stabilire, cujus vellem *Adversam* pinxisset, aut recensuisset saltem *Spanhemius*. *PUB.* Exstat hic idem apud me numus, quamquam in ære parvo, ubi in *Adversa* circa Caput nudum lego : LICINIUS VALERIANUS CAESAR. Porro *Aversa* ab ea, quam tu pinxisti fere nihil penitus differt. Est mihi præterea etiam *Philippi junioris* numus, ubi hic juvenis Princeps stat cum orbe, & hasta, absque tamen assidente captivo. Sic & *Carini* stantis cum orbe & telo, hostium devictorum quopiam ad pedes ejus flectente, manibus post terga revinctis. Alias vero teneo etiam *Numeriani* numum, sceptrum ducale dextra, læva vero hastam transversam, utraque sui parte acutam gestantis : uti & *Constantii Chlorigi* qui ipsum paludatum sistit, læva extenta globum, dextra telum transversum tenentem. Tandem & *Crispi* numum possideo, in quo ipse galeatus, ac paludatus, cum clypeo adstat, & hasta. *Lemma* porro his omnibus numis est idem, nimirum : PRINCIPI JUVENTUTIS. Facile hinc dispicio, quanti ponderis hoc elogium fuerit inter Quirites tam sæpe, tam diligenter undique vulgatum, typisque tam variis honoratum.

XI. *TULL.* Nonne autem conspectis hætenus tot Principum Juventutis imaginibus dolendæ tibi videntur Reipublicæ vices, quoniam in iis spes maxime ludere solet. Quot illorum ante tempus mors sustulit ? quot alii, immo e dictis plerique omnes, tametsi adolescerent, suo vitio tales postea erant, ut commodi prope nihil perciperet, detrimenti vero plurimum Respublica passa sit ? Sed in tam exiguo Principum numero ista quid miramur ? Plebes intuere, formicarum numero inundantes. Ibi quot degeneres ? quot spes inanes sepeliuntur ? Superest autem nobis

nobis Princeps Juventutis tot laudibus abundans, quæ, si diviſæ in omnes hæcenus dictos exſtitiffent, ſingulis ad gloriam ſuffeciffent. Eſt nimirum ultimus, quem hodie luſtrabimus, numus *Magni illius Conſtantini*, Maximi poſtea Victoris & Monarchæ, quem mediæ moduli forma III. *Spanhemius* propoſuit. Stat hic Princeps paludatus, utraq; manu ſignum militare ſuſtentans, cum ſolita Epigraphe votiva: PRINCIPI JUVENTUTIS. Pone imaginem vides literas: S. A. quæ ad mentem Doctiff. *Joberti* legendæ: *Securitas. A.uguſta*, vel *Auguſti*. Victoriis quippe ampliffimis *Conſtantini* etiamnum Cæſaris, maxime de Sarmatis penitus contritis, Auguſtorum tunc ſimul imperantium *Securitas* egregie firmata eſt. Infra legitur: PTR. i. e. Moneta *P.ercuſſa TR.everis*. Tab. III.
Num. XI.

PUB. Pari omnino ſchemate apud me, ſed in ære minimo, adſtat impius ille *Julianus* Apoſtata, æque cum duobus ſignis. Neque enim Principis poteſtas certius exprimi, quam per Militum ſigna, ſuas in manus conſignata, potuiſſe videtur. Signum namque ſequebantur Exercitus omnes: apud hos porro, uti robur omne, ita & ſtudium obſequendi univerſæ Reipublicæ conſtitit. Teſtantur etiam hæc bellicæ imagines, omnem certe ſpem ac ſalutem Martiæ Romæ in armis ut plurimum poſitam fuiſſe. *TULL.* Recte hæc advertis: ſed nos ab armatis *Principibus Juventutis* fere ad caſtra deducti, quæ in tertia primum Parte ſubire conſtituimus, revertamur in viam, atque Auguſtos, domi glorioſe agentes, ulterius circumſpiciamus. *PUB.* Dudum mirabor, hoc in argumento te tam diu verſatum: factum id autem tanto commodo meo, ut nullus jam *Princeps Juventutis*, in quocunque numo occurrat, morari me poſſit. Sic porro ulterius fave. XII.

